

גליון 269 | נובמבר 2022 | חשוון - כסלו התשפ"ג

המייסדון

ירחון קהילתי, העמותה למען הקשיש

חג בחירות איריס טובל | 03

ניחוחות וזכרונות דליה חנין | 04

חורף רות עופרי | 06

חג הסיגד שושי פלג | 08

אזרחים שותקים: מדוע מפלגות זקנים (בישראל) לא ממריאות ?

מפלגות זקנים הן תופעה חריגה בנוף הפוליטי של הדמוקרטיה המערבית. אף שהזקנים זקוקים למדיניות מיטיבה ומיוחדת להם, אין הם מצליחים לגבש מפלגה, ממעטים לתמוך במפלגות המייצגות אותם וכמעט אינם נראים בזירה הפוליטית. מפלגותיהם לא "ממריאות". אמנם בישראל נחלה מפלגת הגמלאים (גיל) הצלחה אלקטורלית מרשימה, אבל היא לא האריכה ימים. התיאוריה של המפלגות הפוליטיות מצביעה על ארבעה גורמים המביאים להקמתן: חסר, מבנה הזדמנויות פוליטי, משאבים זמינים וזהות משותפת.

אוכלוסיית הזקנים בישראל עונה על שלושה מהם: זקנים רבים סובלים מחסרים שונים, כלכליים, בריאותיים, חברתיים ואחרים, מהדרה ומדחיקה לשוליים. מבנה ההזדמנויות הפוליטי ייחודי מאוד ליסוד מפלגות חדשות – שיטת הבחירה היחסית, אחוז החסימה הנמוך, הפרקטיקה של הקמת רשימות מגזריות הרווחת בכל מערכת בחירות, נידודות מצביעים – והחיפוש אחר מנהיגות או רעיונות חדשים מקל על התהליך. בד בבד יכולים ארגוני גמלאים עתירי עוצמה וממון לסייע למפלגה פוליטית במשאבי אנוש וכסף. למרות כל אלה מפלגות זקנים לא ממריאות. מצבם של זקנים רבים אינו בטוב. הם סובלים ממחלות, מבדידות ולעיתים מחסרון כיס. בד בבד הם סובלים מאדישות, מאפליה ומקוצר רוח.

חרף זאת, זקנים נמנים עם האזרחים ה"שותקים" שקולם לא נשמע. הם לא פועלים בזירה הפוליטית, כדי לתקן עוולות או בייקטיביות וסובייקטיביות. שתיקה הוגדרה כאחת המחלות הקשות של הדמוקרטיה, כי היא גורמת להתעלמות הפוליטיקאים מהצרכים של אלה הזקוקים למדיניות מיטיבה. אזרחים שותקים הם אלה שנכוחותם בזירה הפוליטית דלה. הם מצביעים פחות ומפגינים פחות מאשר בעלי הקול ונמנעים מפעילות גם בזירות אחרות של הפוליטיקה. רמת החשיפה הציבורית שלהם בתקשורת מצומצמת. שלא כמו קבוצות חלשות אחרות כגון מיעוטים או נכים, אין הם נוטים למחות ולהפגין בראש חוצות.

הביטוי המרכזי של השתיקה הוא היעדר ייצוג פוליטי. כפי שנראה להלן, מפלגות זקנים הן תופעה נדירה בנוף הפוליטי של המדינות הדמוקרטיות. חלק ממצוקות הזקנים אישיות, וניתן (ומומלץ) לפתור אותן במסגרת יחסים חברתיים ומשפחתיים, אך חלקן מחייבות את המדינה להקצות משאבים ולקבוע נורמות והסגרים, באמצעות הסוכנים הראשיים של התהליך הפוליטי-מפלגות פוליטיות.

כדי להניח תשתית הולמת לייסוד מפלגת זקנים נדרש, לא רק חסר או בייקטיבי, אלא גם רצון לשינוי ומוכנות לפעולה. מחקרים מעידים שזקנים אינם אדישים; להפך: הם פעילים בפוליטיקה יותר מאשר עמיתיהם הצעירים. כלל זה נכון בעיקר למעשה ההצבעה. בני הגיל השלישי באירופה הולכים לקלפיות יותר מאשר בני 64-20. יש מדינות (שווייץ, בריטניה) שההפרש בין הדורות מגיע ל-5%.

זקנים נוטים לא רק להצביע יותר, אלא גם מתעניינים בפוליטיקה יותר מאשר צעירים. על פי מדד הדמוקרטיה של המכון הישראלי לדמוקרטיה (2012) הצהירו 69.7% בקרב האוכלוסייה המבוגרת (גילאי 55 ומעלה), לעומת 66.3% בקרב הצעירים (עד גיל 34), שיש להם עניין רב או מסוים בפוליטיקה.

הנחת היסוד היא שזקנים הם קבוצה עם מאפיינים ייחודיים המבוססים על גילם, ושראו שמאפיינים אלה יבואו לידי ביטוי בזירה הפוליטית. מאפייני גיל הזקנה אינם חלים על כלל הזקנים: יש זקנים שנהנים מרווחה כלכלית, מבריאות איתנה ומסגנון חיים הממצה את שעות הפנאי הרבות העומדות לרשותם. אבל רבים אחרים חווים ירידה במעמדם, מצבם הכלכלי מורע, הם חסרי תעסוקה, נוטים לחלות ומלאי דאגות.

לעיתים, פנאי הוא חלק מהבעיה ולא הפתרון. ככלל, רוב הזקנים, כולל אלה של סובלים מחסרון כיס, הם קבוצה שולית החברה המודרנית, וחשים דחייה עד כדי שקיפות מצד החברה הצעירה.

התארגנות פוליטית לצורך זיהוי צרכים והצגת תביעות למדיניות ציבורית תומכת-זקנים עשויה להקל על מציאת פתרונות. על פי התיאוריה הדמוקרטית מן הראוי שהזקנים עצמם יהיו שותפים לעיצוב המדיניות שתקבע את רווחתם ותגדיר את מרכיביה. במילים אחרות, בדמוקרטיה ליברלית מפלגות זקנים הן מחויבות המציאות. אלה נקודות התורפה של פוטנציאל הגיוס של מפלגת זקנים היא "החסר הזהותי" –

מיאונם של חלק מהזקנים, בעיקר של אלה הכשירים לפעילות פוליטית וארגונית, להזדהות עם הסוגיות הייחודיות לזקנה. הזקנה אינה זוכה כיום לפופולריות רבה, ולאמיתו של דבר שוררת אי נוחות הנובעת מתרבות הנעורים, שהפנימו הזקנים עצמם.

מתוך כתבה של יעל ישי, פרופסור אמריטה, בית הספר למדע המדינה, אוניברסיטת חיפה

שנה טובה ב'בית המייסדים'

חג בחירות שמח ??? איריס טובל

כשהמייסדון יראה אור, נהיה כבר אחרי הבחירות. שוב התייצבנו בקלפי, בפעם החמישית בשלוש שנים האחרונות. מבלי שנשים לב נוסף לנו חג ללוח החגים בישראל "חג הבחירות". רוב אזרחי המדינה מקבלים יום חופשה לפעולה שלוקחת לכל היותר מספר דקות, ו... יוצאים לפיקניקים ונהגים מה'סיילים' המיוחדים המתבצעים ביום זה. הנהגים העיקריים הם ילדי מערכת החינוך ש"נזקקים נואשות" ליום חופש נוסף בשנת הלימודים. השכיחות של מערכות הבחירות מלמדת אותנו רבות על עצמנו ובאיזו חברה אנו חיים. העם שלנו מפולג (זה ממש לא חדש לאף אחד) ואיננו מצליחים להכריע ולהחליט מי יוביל אותנו. ולכן אנו מקבלים שוב ושוב יום חופשי כדי לבחור. פה ב'מייסדים' החלטנו להרים את הכפפה ולקיים בחירות כהלכתן: פרטיות וחשאיות. שאלו המתנדב, הקים לנו קלפי לתפארת שלצערנו, לפי התחזיות יהיה לשימוש שוב בקרוב. ב'מייסדון' הקרוב נוכל לדווח אם הייתה התאמה בין הנבחרים של ה'מייסדים' לנבחרי המדינה כולה. בינתיים מה שנותר לנו זה לחלום מה היינו עושים ומקדמים בכל הכסף שמושקע בכל מערכות הבחירות.

סוף סוף חזרנו לשגרה – נגמרו כל החגים? לא בדיוק. אני כותבת בסיום יום כיפור ואו-טו-טו מגיע סוכות. הנוף כבר משתנה. מתוך היובש של סוף הקיץ מתחילים להופיע ניצנים. גם פרחים מופיעים, מלך העונה, החצב המתנשא עם הפרחים הלבנים הבולטים בשטח בגלל גובהם. הנמלים בשיא פעילותן בהכנת הקן לקראת החורף. גם השמיים מחליפים גוון – יש כבר עננים – עוד מעט יגיע גם הגשם. החקלאים מעבדים את השדות בהכנה לעונה החדשה. מתפללים לעונה גשומה שתבטיח יבולים טובים.

החופש הסתיים והילדים חוזרים למסגרת של מוסדות החינוך המאוד רצויה, אחרי כל הטירוף של הקורונה. כולנו ביקשנו סליחה והתפללנו וביקשנו ברכות לעתיד; שנזכה באמת לחורף גשום, לקור אבל גם לחימום בבתים וגם להפוגה מכל המחלות שתקפו אותנו בחודשים שעברו. מעבר להצלחות בטבע, הבה נקווה שתגיע אלינו גם יציבות שלטונית, כלכלה חיובית, שקט בטחוני, הידברות לסיכום: שיהיה טוב!

ניחוחות וזיכרונות דליה חנין

יצאתי ללוות אורחים למכונתם. הייתה שעת ערב, ריח עדין ונעים מילא את החצר. מה פורח? שאלה חברתי, זאת היערה, אמרתי לה, והפניתי אותה אל קיר המחסן עליו התרפקה יערה איטלקית עתירת פרחים ובשומה להפליא. אוי, אמרה חברתי, מה שהריח הזה מזכיר לי...כן. זה קורה לכולנו. לפעמים ריח מסוים הנישא באוויר מזכיר משהו מימים רחוקים. לבני אדם יש זיכרון נפלא לריחות והריחות נקשרים לזיכרונות.

קחו למשל את הגויאבות. כשהן מבשילות וריחן העז מתנפל עליך מדוכני הפירות, אני חוזרת ביעף לימי ילדותי. לעץ הגויאבות הגדול, שגדל אצלנו ליד השער. פירותיו גדולים וטעימים בטעם גן-עדן. כל השכונה נהנתה מהם, כי אחרי הקומפוט והריבות נשאר מה לחלק לשכנים, ואפילו "החבר'ה" שבאו "לפלח" בלי ידיעת הבעלים- לא ננזפו. את הריח הזה של הגויאבות, שלא כולם "מתים" עליו, אני נושאת איתי בחיבה גדולה.

וריח ההדרים. במושבה שלנו, שהייתה מוקפת פרדסים מכל עבריה, התנהלו חיינו כמו בתוך קופסת בשמים. שלא לדבר על החצר הפרטית שבה הצטופפו יחד- שמוטי, ולנסיה, פומלה, אשכולית, קלמנטינה, מנדרינה, וכמובן הלימון מוסיף המון. איזה ריח!

והנרקיסים האמיתיים. מלכי הביצה. שכתר צהוב על ראשם. שריחם משכר ומסחרר. היינו נוסעים לגדות הירקון וקוטפים מהם חבילות, חבילות(אז עוד לא אסרו על קטיפת פרחי הבר) ובסניף התנועה אגדנו עשרה, עשרה פרחים וקשרנו בחוט של רפיה ומכרנו מבית לבית- קודש לקרן הקיימת. ושיחי היסמין, שהיו שתולים בחצר בית הספר וליוו בריחם העז והבשום את מסיבות הסיום שנערכו בחצר, מחזור אחרי מחזור. וכך שרנו: "ליד השער שכור הריח/ היסמינים פורחים בחן/ ובכיתה עצוב גונח/ נשאר הלוח הזקן...". ובטיוולים השנתיים כשהרחקנו לגליל והתבשמנו מצמחיית החורש הישראלי, מוללנו את עליה של אלת המסטיק חריפת הריח ואת הזעתר והמררוה ושאר מיני צמחי תבלין שריחם דבק בבגדינו. יקצר המצע מלספר הכל.

אז רק עוד צמח אחד שגדל אצלנו בחצר, ליד השיבר המטפטף תמיד, ושמו טיון דביק. ריחו חריף ותקיף ופרחיו צהוב עז. ואם רק נגעת בו וזרכת עליו דבק הריח בבגד ובסנדל ולא הרפה. ואני כל אימת שעברתי לידו השתדלתי לא לדרוך.

ואסיים דווקא בעץ הרימון. "עץ הרימון נתן ריחו/ בין ים המלח ליריחו", כך כתב יעקב אורלנד והלחין ידידיה אדמון. ושרו כולם מקטן ועד גדול. לימים העיר מישהו לאורלנד, אינו ביניהן. כי גם פרחי הרימון וגם הפרי נטולי ריח. אז לא הפסיקה לשיר.

ושיר- יש לו כוח משלו, וכך ניתן הריח לרימון.

מאז ימי ילדותי בכפר סירקין, חגי תשרי בכלל ויום הכיפורים בפרט, חקוקים בזיכרוני כימים מיוחדים. בכפר סירקין היה בית כנסת גדול יפה ופעיל, למרות שתושביו לא היו דתיים. אנחנו הילדים, היינו באים לבית הכנסת לבושים חג והיינו מתכנסים בחצר בית הכנסת ושם מנהלים סוג של שיח ובילוי משלנו, כשקולות התפילה והחזן משמשים לנו כרקע. קולות התפילה והמזמורים האלה מלווים אותי עד היום.

משנת 1973, נוסף רובד נוסף לזכרוני השייך ליום הכיפורים. הזיכרון של ימי האימה בטרם מלחמה, זיכרון המלחמה הנוראה היא ותוצאותיה הכול כך קשות, של שכול ושל אבדן, כאשר אנחנו רחוקים מהארץ אלפי קילומטרים. אנחנו, בעלי ז"ל, אני וילדינו היינו בשליחותו של משרד החקלאות בפיליפינים למשך שנתיים, והמלחמה פרצה באותה תקופה. מהשגרירות קיבלנו את המידע הכללי, אך ממכתבי המשפחה והחברים קיבלנו את בשורות האיוב אובדן של בן דוד, ושלושה מבני המושב, שהיו קרובים לליבנו מאוד. כל הבשורות האלה הכניסו את כולנו לתחושה של אבל כבד. הייתה זו חוויה קשה להיות כל כך רחוקים מבלי יכולת לחבק ולאמץ את השכולים שחלקם היו מקורבים לנו מאוד, מבלי לחזק ולנחם....

עד היום, יום הכיפורים הוא יום של תחושת קדושה וצער גם יחד. ביום זה אני מוצאת את עצמי מתכנסת פנימה וזוכרת את מילותיו של אבי ז"ל שהפכו לאבן דרך של חיי. כששאלתי את אבי באחד מימי הכיפור, מדוע הוא ואמא אינם צמים, ומדוע נפקד מקומם בבית הכנסת, הסביר לי אבי כי מאז שהיטלר עלה לשלטון, והחלו החוקים והפעולות כנגד היהודים, ולא כל שכן אחרי השואה, הוא איבד את אמונו באל ובדת.

ואשר לצום, הוא הסביר לי שהוא משתדל מאוד להיות הגון וישר במעשיו ולהימנע מפגיעה בזולת, ואם הרגיש שפגע במישהו, היה מתנצל מיד ולא מחכה ליום הכיפורים....

את המילים האלה הפנמתי והם הפכו לי למורה דרך. יום אחד, בטיול סליחות בכותל התרשמתי כל כך מהחוויה וצירתי תמונה זו והיא עד היום תמונת יום הכיפורים שלי.

מאחלת לכולנו שנה של אהבת לרעך כמוך.

חברי עמותת המייסדים מוזמנים

למרכז המבקרים של נמל אשדוד

יום ראשון 6.11.22
יציאה מבית המייסדים
בשעה 08:45 בדיוק.

עלות למשתתף 30 ש"ח
חובה להצטייד בתעודת זהות

הרשמה עד לתאריך 13.10.22
רונית 054-4270083

אעליה לאוטובוס עפ"י סדר הרשמה

קפה תרבות קהילה תומכת שמחים להזמינכם

להצגה כפית, אינטליגנטית, אופטימית ומצחיקה

"זוג במבצע"

בכיכובם של אמירה פולן ודרור עפרון

אוסף מערכונים מצחיקים של יורם טהר לב, יואל ריפל, ספי ריבלין ועוד.

על החיים, הגיל, משפחה, גברים ונשים, אקטואליה וקצת על תקופת הקורונה.

יום שלישי 8.11.22, בשעה 17:30
בבית המייסדים

הרשמה: רונית 054-4270083

קפה תרבות קהילה תומכת שמחים להזמינכם להרצאה מרתקת על

שפת הסימנים

מפגש "סימנים מקרבים" מזמין את הקהל לחדד את החושים ולהצטרף למסע מרתק וחוויתי, המאפשר הצצה נדירה לעולמם של החרשים.

מרצה:

ענבל לוי

מתורגמנית מוסמכת לשפת הסימנים

המפגש מלווה בהומור, ומזמין את הקהל להיות שותף פעיל על ידי המחשבות, משחקי תפקידים וסיפורים אישיים.

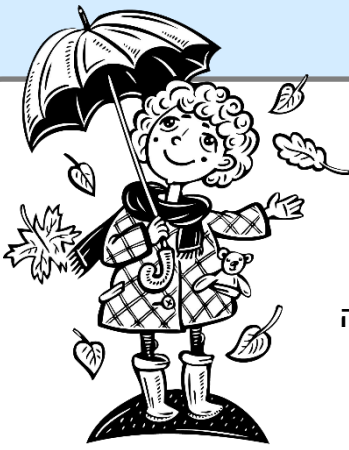
יום שלישי 22.11.22, בשעה 17:30
בבית המייסדים

הרשמה: רונית 054-4270083

היכוננו: אלון גור אריה, הרצאה על צ'ארלי צ'פלין

ביום שלישי 6.12.22 בשעה 17:30 בבית המייסדים

להרשמה - עדי, מנהל מחלקה: 050-2390077, אלי, אב קהילה: 050-8678068, רונית, רכזת תרבות: 054-4270083

יש לנו ארבע עונות בשנה: אביב, קיץ, סתיו וחורף. נתבקשתי לכתוב על החורף: אפרוריות, גשם, ברד, שלג (לעיתים), רעמים, ברקים וכובד מעילי הגשם. עם החורף מגיעים השיטפונות לטוב ולרע, לפעמים הורסים לנו דברים שעמלנו עליהם כמו גינות פרחים סדורות למופת. יחד עם זאת. הוא מאוד נחוץ לגשמי הברכה שהוא מביא איתו, אנחנו מדינה שיש בה הרבה חקלאות והגשם הוא מבחינה זאת חבר טוב שלנו. לפעמים יש לנו רגעי חורף גם בנפשנו. לפתע עצבות של חורף על דברים שקרו או לא קרו. החיים משפיעים עלינו ואנו על החיים. מצב רוחנו יורד ואיננו יודעים מדוע, אולי באמת בהשפעת החורף. לפעמים קצת דיכאון, נזכרים בשחור שקיים בחיים הפרטיים. לכל אחד יש סיפור שהוא חורף וקשה לו להוציאו החוצה ואז הוא מתכרבל בתוך עצמו. ואין כמו התכרבלות במיטה. לפעמים מעירים אותנו בלילה רעמים וברקים, ואנו תמהים מי זה המדבר אלינו מי זה המפריע לנו את שנתנו. אז בואו נבקש סליחה מהחורף, נקבלו בברכה כי לכולנו הוא נחוץ. גשם גשם בוא. השקה את שדותינו מלא את נחלינו ועל כל זאת תבורך. כי דרך הטבע היא דרכנו.

**חול המועד סוכות
בהרי יהודה גיורא פישר**

אֲנַחְנוּ יוֹרְדִים, הֵם עוֹלִים.
בְּכִבִּישׁ הַצָּר
מְכוּנִית לְמְכוּנִית נוֹשְׁקֵת
כְּמַעַט נוֹשְׁקֵת.
פְּתָחוּ חֲצֵי חֲלוֹן, שְׁאַלוּ:
הֵיכֵן קָבְרֵי צְדִיקִים?
עֲנִיתִי חֲצֵי שְׁכוֹר:
לְמָה לָּכֶם, צְדִיקִים?
פָּנּוּ יְמִינְהֶם, לָכוּ לִיקָב
לֹא הַמֹּתִים יִהְלְלוּ יְהוָה,
וַיִּזְן יִשְׁפֹּחַ לְכַב־אֲנוּשׁ.

מתוך: "מה למדת מהסיפור"
עם עובד תשע"ז

מכתבים למערכת זיוה בן יעקב

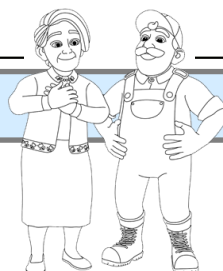
אני מבקשת להביע את הערכתי ותודתי לזאב גלאון, שהסיע את תושבי באר טוביה, ואני ביניהם, למועדון המייסדים בחודשים האחרונים. זאב קיבל את פנינו בכל בוקר בחיוך גדול, בברכת בוקר טוב לבבית ותמיד שמח לסייע בכל מה שאפשר לרווחת הנוסעים. ישר כוח ובהצלחה.

באשמת אחרים איה דורון

כולם מאשימים במצב ת'מדינה. ממשלה, עיירה, מועצה - בכספים העולים, בקורונה שהכתה גלים, בכל המתים והחולים, ככה אנחנו, מאשימים מי שיכולים. כולם מאשימים במצב ת'אחרים. הביביסטים, השמאלנים, החרדים, "אחינו הזרים" בהפגנות הגדולות, בעימותים, בהתקהלויות, במכות, בפיגועים, במטחים של קללות, והפילוג ממשיך, עם ים של שאלות. כולנו אומרים: "באשמת אחרים". האזרח הקטן יאשים את הנבחרים, ואילו הנבחרים יאשימו את הבוחרים - באי אמון והפילוג, אליו יום יום חותרים. העשירים ימשיכו לחיות בפאר ובכבוד, מעמד הביניים ימשיך לפעול ולעבוד, למען אגורה שחוקה, ולעיתים להופעה של דקה - בתודעה של כולם, בלי כל יכולת לשנות ת'עולם. כולם מאשימים במצב ת'מדינה, אבל בעצם האשמה אלינו פונה: איך מישהו מאיתנו ישנה ת'מצב-רק אחרים האשמנו עד עכשיו.

לוח פעילויות – מרכז יום חודש נובמבר

ראשון	שני	שלישי	רביעי	חמישי
		1 יום בחירות סגור	2 10:30 שלמה משחקי חשיבה 11:30 מצבת מישע- טל קיסר	3 9:30 בסטודיו עם טל 10:00 יוצרים עם אורית ושאל 11:30 שרים עם שרה יחידה מוגנת: 10:30 גיבון טיפולי אתי
6 9:00 ציור עם רינת 11:30 טקס לזכרו של יצחק רבין/תיכון ב"ט	7 10:30 עו"ד יעל וקסמן עמותת מרווה 11:45 תנועה עם נחמה קיסר יחידה מוגנת: 11:00 אורית תראפיה	8 9:00 ציור עם רינת 10:30 פטאנק 11:30 פרשת השבוע עם הרב עמר	9 10:30 שלמה משחקי חשיבה 11:30 אבנר חורש הרצאה בנושא א"י	10 9:30 בסטודיו עם טל 10:00 יוצרים עם אורית ושאל 11:30 שרים עם יעקב יחידה מוגנת: 10:30 גיבון טיפולי אתי
13 9:00 ציור עם רינת 11:45 פעילות בנושא יום הסובלנות עם תלמידי ח' תיכון ב"ט.	14 10:30 איריס חוג ספרות 11:45 תנועה עם נחמה קיסר יחידה מוגנת: 11:00 אורית תראפיה	15 9:00 ציור עם רינת 10:30 פטאנק 11:30 פרשת השבוע עם הרב עמר	16 10:00 בוקר של כייף שדות ירוקים ואהרון פררה	17 9:30 בסטודיו עם טל 10:00 יוצרים עם אורית ושאל 11:30 שרים עם יוסי יחידה מוגנת: 10:30 גיבון טיפולי אתי
20 9:00 ציור עם רינת 11:30 שחר אשבל שרים ומתופפים	21 10:30 איריס חוג ספרות 11:45 תנועה עם נחמה קיסר יחידה מוגנת: 11:00 אורית תראפיה	22 9:00 ציור עם רינת 10:30 פטאנק 11:30 פרשת השבוע עם הרב עמר	23 10:30 שלמה משחקי חשיבה 11:30 אבנר חורש הרצאה בנושא "סיגד"	24 9:30 בסטודיו עם טל 10:00 יוצרים עם אורית ושאל 11:30 שרים עם מוסא יחידה מוגנת: 10:30 גיבון טיפולי אתי
27 9:00 ציור עם רינת 11:45 שרה שמיר הפעלה עם מוזיקה	28 טיול למרכז מבקרים "עוז בנגב" 11:45 תנועה עם נחמה קיסר יחידה מוגנת: 11:00 אורית תראפיה	29 9:00 ציור עם רינת 10:30 פטאנק 11:30 פרשת השבוע עם הרב עמר	30 10:30 שלמה משחקי חשיבה 11:30 חמש מלכות - חיה גרין	1 9:30 בסטודיו עם טל 10:00 יוצרים עם אורית ושאל 11:30 שחר והתופים יחידה מוגנת: 10:30 גיבון טיפולי אתי
4 9:00 ציור עם רינת 11:30 יעקב מלכא שירה בציבור	5 10:30 איריס חוג ספרות 11:45 תנועה עם נחמה קיסר יחידה מוגנת: 11:00 אורית תראפיה	6 9:00 ציור עם רינת 10:30 פטאנק 11:30 פעילות חנוכה תלמידי תיכון ב"ט	7 10:30 שלמה משחקי חשיבה 11:30 אבנר חורש הרצאה בנושא א"י	8 9:30 בסטודיו עם טל 10:00 יוצרים עם אורית ושאל 11:30 שרים עם יוסי יחידה מוגנת: 10:30 גיבון טיפולי אתי

ביחידה המוגנת:

9:30 אילנית / מירה - התעמלות בוקר
10:30 ריקי / שרון / טל - יצירה

פעילויות קבועות כל יום

9:00 אילנית / מירה - התעמלות בוקר
9:30 עירית / שרון / טל - תפירה ורקמה

שְׁמֵרֵי נֶפֶשׁךָ, כַּחַךְ שְׁמֵרֵי, שְׁמֵרֵי נֶפֶשׁךָ,
 שְׁמֵרֵי חַיִּיךָ, בִּינְתֶךָ, שְׁמֵרֵי חַיִּיךָ,
 מִקִּיר נֹפֵל, מִגַּג נֹדֵק, מִצֵּל חֶשֶׁךְ,
 מֵאֲבָן קֶלַע, מִסְכֵּינִי, מִצִּפְרֵינִי.
 שְׁמֵרֵי נֶפֶשׁךָ מִן הַשׁוֹרֶף, מִן הַחוֹתֶךָ,
 מִן הַסְּמוֹךְ כְּמוֹ עֵפֶר וְכְמוֹ שְׁמַיִם,
 מִן הַדּוֹמֵם, מִן הַמְּחַכֶּה וְהַמוֹשֵׁךְ,
 וְהַמְּמִית כְּמִי-בְּאֵר וְאֶשׁ-כִּירִים.
 נֶפֶשׁךָ שְׁמֵרֵי וּבִינְתֶךָ, שְׁעַר רֹאשְׁךָ,
 עוֹרֶךָ שְׁמֵרֵי, שְׁמֵרֵי נֶפֶשׁךָ, שְׁמֵרֵי חַיִּיךָ.

חוויות ממפגשי הספרות:

באחד ממפגשי הספרות האחרונים שוחחנו על נתן אלתרמן, על חייו האישיים ועל יצירותיו. במפגש ניתחנו את השיר "שיר משמר" שכתב נתן אלתרמן לבתו תרצה אטר שסבלה מבעיות נפשיות בחייה. דיברנו על כך שתרצה אטר סבלה מחוסר יחס הורי, מאחר וחיה במציאות של אבא מאוד מפורסם ועסוק, נהג לשבת בקפה 'כסית' והיה שותה לשוכרה. אבא, שניהל מערכת יחסים זוגית עם מאהבת ועם האם רחל מרכוס, שהייתה שחקנית מפורסמת מאוד ועסוקה. במהלך המפגש אמר אחד החברים שהוא רוכש כבוד גדול ליצירותיו של אלתרמן ללא קשר לחייו האישיים, ולדעתו לא יאה לפלוש ככה לחיי האומן.

נתן אלתרמן יחד עם בתו תרצה אטר בקפה "כסית", 1.1.1960. צילום: אברהם ברזילי. מתוך אוסף דן הדני, הספרייה הלאומית

וכך עלתה השאלה לאוויר: האם ראוי להתייחס לחייו האישיים של האומן בפגישותינו? האם זה דבר רכילותי? ומכאן הדרך הייתה קצרה מאוד לשאלה השנויה במחלוקת והיא: האם חייו האישיים וערכיו של האומן אמורים להשפיע על התייחסותנו לאומנות שלו? התפתח דיון מרתק בקרב החברים, והדעות היו חלוקות לכאן ולכאן.

חברי הקבוצה הביעו רצון להמשיך ולשמע גם על חייהם האישיים של היוצרים השונים מתוך עניין וגם מתוך הבנה שהחיים האישיים משפיעים על יצירותיו של האומן.

חג הסיגד שושי פלג

הסיגד - חג חידוש הברית, חג של פיוס

למרות שחג הסיגד ביטא בעיקרו את הכמיהה לירושלים, גם כיום כשרוב יהודי אתיופיה כבר בישראל, ממשיכה הקהילה לחגוג חג זה מתוך הרצון לשמר את החיבור לשורשים ולתרבות. המונים מקרב הקהילה צעירים ומבוגרים עושים דרכם לירושלים הקייסים {אנשי דת ביהדות אתיופיה} נושאים את ספר ה"אורית" אוריתא, התורה, ובמקום ההתכנסות נישאת תפילה למען בנייתו מחדש של בית המקדש. בסיום התפילה נושא הקייס דרשה בנימה אופטימית והיום הנחגג מקבל גוון של שמחה.

נכון להיום גם במערכת החינוך בישראל מוצאים דרכים לשמר את מנהג חג הסיגד כחלק מהפסיפס של העם היהודי. "כשהיינו באתיופיה היינו צועדים קילומטרים רבים, לרוב יחפות או בסנדלים, כדי להגיע אל ראש הר גבוה, שם היו הקייסים נושאים תפילות בהן הזכירו את התקווה להגיע לירושלים ביום מן הימים" מספרות לי אביבה וזיוה כאן ב'בית המייסדים'.

כיום, הן אומרות, נישאות התפילות ליד הכותל המערבי ובטיילת ארמון הנציב כשכולנו לבושים לבן והדרך לירושלים נוחה ומוסעת.

מספר עובדות על החג: סיגד פירושו סגידה. מקורו מתקופת עזרא ונחמיה והוא נחגג ביום ה 50 אחרי יום הכיפורים. זהו חג של פיוס שבירת חומות ומחיצות המפרידות בין אדם לאדם.

תופעות שמגיעות עם הסתיו יהודית שוגר - אחות

החצב כבר פורח בצידי הדרכים, ומבשר את בוא הסתיו.

אז מה הבעיה עם הסתיו?

אנחנו משתנים, נמצאים יותר בבית כשהחלונות סגורים, ואנו חשופים יותר לחיידקים וכן חלים שינויים במערכת החיסונית.
אנחנו מייצרים פחות ויטמין D שמושפע מהשמש (עקב חוסר חשיפה לשמש).
אלרגיות - רוחות חזקות נושאות עימן אבקות פרחים שנקראים "מבשרי הגשם" כמו החצב, חלמונית גדולה, סתונית שאבקתם נישאת ברוח מאות קילומטרים וגורמים לאלרגיות.

אז מה ניתן לעשות?

לא להישאר כל הזמן בבית, להקפיד על פעילות גופנית, הליכה, שחיה, רכיבה על אופניים.

לגבי אלרגיות - אם התחלתם לגרד את העיניים והאף, להתעטש ולהשתעל באופן קבוע, יכול להיות שזאת אלרגיה. כדאי לפנות להתייעץ עם רופא לגבי טיפול מתאים.

תזונה - להפחית בשומנים וסוכרים.

להרבות באכילת ירקות עליים ירוקים, אכילת פרי הדר ופלפל אדום (מכילים ויטמין C), דגים המכילים אומגה 3 ולא לשכוח שתיה מרובה.

טיפול בית - סדנה למניעת הטרדה מינית מיטל סלקר

כפי שאנחנו חווים בתקשורת לצערנו התופעה של הטרדה מינית במקום העבודה הנה תופעה נפוצה שעמה נאלצים להתמודד עובדים בארגון כמעט מדי יום.
ההשלכות של הטרדות מיניות בארגון הן משמעותיות לעובדים אך גם לארגון עצמו.

במהלך חודש ספטמבר קיימנו למטפלות במחלקת טיפולי בית סדנא למניעת הטרדה מינית.
הסדנה נוצרה בכדי להנגיש למטפלות נושא חשוב זה, ולהעלות את מודעות עובדות המחלקה בכל הקשור למניעת הטרדות מיניות, להכיר את החוק ולעמוד בדרישות חוק הדרכה למניעת הטרדה מינית.

בסדנה המטפלות קיבלו כלים כיצד להתמודד במקרים שיש חשד להטרדה מינית.
הסדנה הועברה ע"י גורם חיצוני והמטפלות שלנו יצאו מרוצות עם עוד ארגז כלים לחיים.

יש לציין שלנו במחלקה, איכות חשובה לא פחות מהשירות ועל כן אנו דואגים להכשיר את המטפלות ולהוציאן לימי השתלמות, קורסים וסדנאות.

מירה מלאייב

"פעמיים אור"

פעמיים אור, כך אני מגדירה את דבריה של מירה מלאייב. פעם אחת כשעלתה עם משפחתה מסמרקנד שבאוזבקיסטן לפני כשלושים שנים ו'גילתה' את הדמוקרטיה והחופש,

ופעם נוספת כשהחלה לעבוד, לפני שש שנים, כאן במרכז היום, ו'מצאה' לדבריה שיש מקום שמאפשר לאנשים מבוגרים לבוא וליהנות.

מירה, בעלה רוטשילד ושלושת ילדיה: תמרה דניאל ורפאל, הגיעו לקריית-מלאכי. מירה החלה לעבוד בקיבוץ חצור כטבחית במטבח חדר האוכל של הקיבוץ וגם כספריית, שזה המקצוע בו עסקה בעיר הולדתה.

בד בבד החליטה ללמוד: "בנעוריי הייתי ספורטאית, וכדי ליישם זאת כאן בארץ, למדתי בשלוחה של מכון וינגייט; הדרכת פעילות גופנית לגיל השלישי".

לפני שש שנים הצטרפה לצוות הבית בעקבות הצעתה של גיסתה לובה,

ומאז היא מגיעה חמש פעמים בשבוע;

חוברת אל החברים לסיוע, שיחה, ומשחק

ופעמיים בשבוע מדריכה פעילות גופנית.

"הכול כדי לעשות להם טוב".

מוסיקה בכל הסגנונות, טיפוח גינת ביתה, וציור,

הם בין תחביביה.

ועשרת נכדיה משלושת הילדים, הם גאוותה.

ציור של מירה: קיר חיצוני בביתה

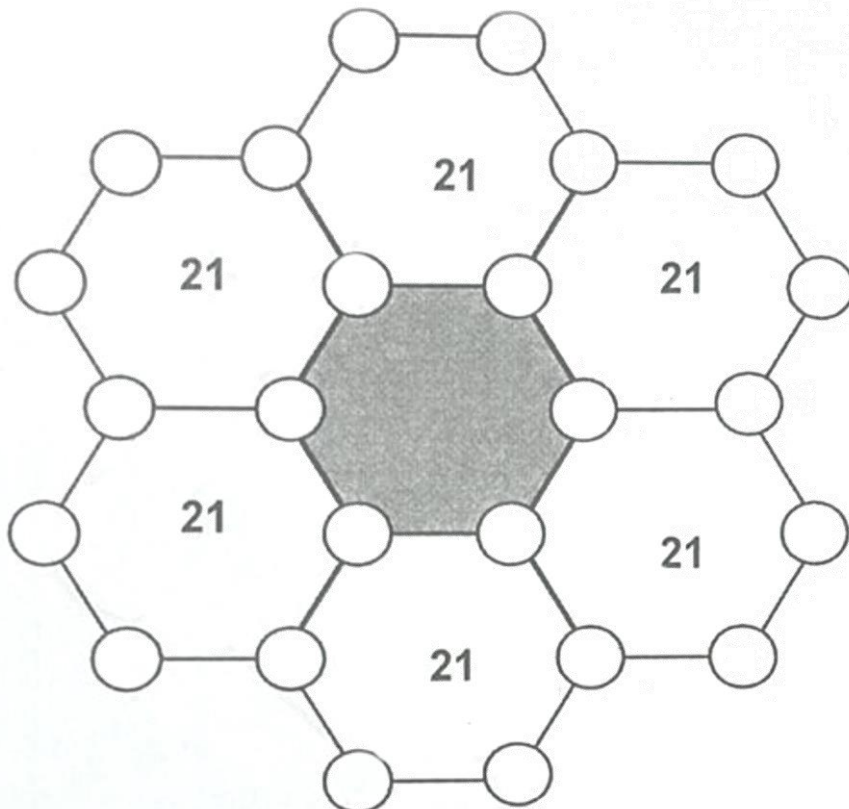
לאתגר את המוח שלמה ולדמן

חלת דבש

שבץ את המספרים

לקבלת הסכום 21

בכל משושה

1	1	1	1
2	2	2	2
3	3	3	3
4	4	4	4
5	5	5	5
6	6	6	6

רות זוסמן

אחוה

הסופרת יוכי ברנדס משווה את סיפור "רות המואביה" לאגדת "סינדרלה" (המקראית). במגילת רות מסופר כי בברכת חמותה יצאה רות לשדות ללקט שיבולים אחר הקוצרים כפי שנהגו באותם הימים, שם פגשה את בועז בעל השדה, בועז מברר אודותיה אצל הנערים הקוצרים ובהמשך מזמין להצטרף לארוחה בשדה בהפגינו אליה יחס חם.....

רות זוסמן נולדה בשנת 1940 בנוטינגהם אנגליה, זמן המלחמה באירופה, הלידה הייתה בבית ההורים בעזרת רופא. נולדו תאומים, בן ומיד אחריו הבת רות בלי שהאם ידעה שיש לה תאומים.

כל ילדותה של רות עברה בנוטינגהם ובהגיעה לגיל שמונה עשרה החלה בלימודי טכנולוגיה ומחשבים בעיר ברמינגהם במשך ארבע שנים, ותוך כדי הלימודים עשתה פרקטיקה. רות גרה אצל משפחה יהודית ובסופי שבוע הייתה מגיעה הביתה להורים. עיקר הבילוי היה בריקודים ושתייה עם חברים צעירים. ערב אחד התלבטו היכן לבלות ורות הזמינה אותם אל בית הוריה, שם הכירה את רוי (לימים בעלה), הם מאוד התיידדו ובסיום עוד שנת לימודים הציע רוי לרות נישואין, והיא נענתה להצעתו, והייתה לכלה בגיל עשרים ושלוש שנים.

בני הזוג עברו לגור בעיר לאסטר, שם עבד רוי בתור רוקח ורות הייתה עקרת בית. לאחר כשנה נולדה בתם ליסה, ואחריה נולדו עוד שלושה ילדים: רוברט, מנדי ואדם. רב היה העיסוק בגידול ארבעה ילדים. כשהייתה בת שלושים ושתיים אמר לה בעלה רוי כי הוא מאוד רוצה לעלות לארץ ישראל וכך היה.

בהגיעם לארץ הועברו ישר לאולפן בנתניה למשך חצי שנה, הילדים היו במסגרות החינוך. מהאולפן עברו לגור במושב "בית יצחק", קנו בית, והחלה שיגרת חיים חדשה, רות עסקה בניהול משק הבית ורוי המשיך בעבודתו כרוקח בקופת חולים.

יום אחד הגיע נציג מהסוכנות היהודית כדי לחפש משפחה צעירה שתהיה מוכנה לעבור לגור בדרום ולהקים יישוב חקלאי ולעסוק בחקלאות שונה מהחקלאות שבמרכז הארץ. "רוי מאוד התלהב, אני פחות, אך הלכתי אחרי החלום שלי" אומרת רות וממשיכה "עזבנו את 'בית יצחק' בשנת 1974 וירדנו לדרום הרחוק ליישוב ושמו "שדה ניצן". עשרה בתים וחממות זכוכית והמון חול וחול. רוב התושבים היו אנגלוסקסים. גידלנו עגבניות וכן פרחים. "למרות המרחק היה פה אתגר לעשות משהו חדש" אומרת רות.

רוי נישלח לאפריקה ללמד שם כיצד לגדל ורדים, כל חודש היה נוסע למשך שבוע ימים, רות נשארה לנהל את המשק ואת הבית, כשהילדים שגדלו, עוזרים.

כשאדם הבן הצעיר, סיים את השירות הצבא הוא המשיך לשירות קבע. בגיל 51 השתחרר בדרגת אלוף ועבר לגור ולהקים משפחה במושב כפר הרי"ף.

"רוי חלה ולא היה אפשר להמשיך לעבוד בחקלאות" אומרת רות "זה היה קשה מידי והחלטנו לעזוב את שדה ניצן ולחפש בית קרוב לאדם, וכך הגענו למרכז אחוה".

הבת הגדולה ליסה בעלת תואר בחקלאות גרה במודיעין, ראובן (רוברט) מדריך תיירות וגר בראש העין, מנדי לצערנו הרב אינה בין החיים עוד. לרות אחד עשר נכדים ושתי נינות.

מספרת רות "לפני כחודשיים נפטר בעלי רוי, אני מאוד מתגעגעת אליו, היינו ביחד שישים שנים וזה מאוד קשה".

תחביבים: אני מציירת, חורזת חרוזים ומשחקת במשחקי שולחן. בית המייסדים: המקום מספק לי פעילות ועניין, ארוחת הבוקר טובה מאוד. אנשי הצוות מאוד נחמדים, כמו משפחה גדולה.

להשיג בבית המייסדים

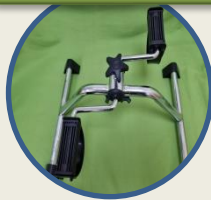
רולטור
ש 320

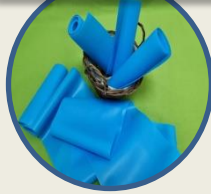
גלשנים
להליכונים
7 ש לזוג

אופניים 140 ש"ח

גומיה 25 ש"ח

הגבהה
לאסלה
(10 ס"מ)
ש 80

גומיות
להליכונים
6 ש ליחידה

כר-חם 70 ש"ח

מקל הליכה
טלסקופי
ש 40

גומיה פרח
למקל הליכה
6 אצבעות
ש 50

קרם סיליקון
1 ל' 40 ש"ח

תחתון אלסטי
מידה M
18 יח'
59 ש"ח

תחתון אלסטי
מידות L XL
14 יח'
59 ש"ח

טיטול פרימיום
מידות L XL
15 יח'
40 ש"ח

טיטול פרימיום
מידה M
15 יח'
30 ש"ח

פדים
15 יח'
10 ש"ח

סדיניות
15 יח'
38 ש"ח

סינרים חד-פעמיים
100 יח'
32 ש"ח

המחלקות בעמותת "המייסדים"

מנהלת מרכז יום - ורד שלח 052-2648927

מרכז יום (בית המייסדים)

מרכז יום הינו מסגרת חברתית ותעסוקתית יומית המציעה מגוון רחב של טיפולים, פעילות גופנית, חוגים, פעילויות תרבות, הסעות וארוחות. הפעילות במקום מלווה על ידי צוות רב מקצועי. במרכז היום פועלת גם יחידה עצמאית למאובחנים בדמנציה.

מנהל קהילה תומכת - עדי שטקל 050-2390077

קהילה תומכת

קהילה התומכת מספקת לחבריה מערך שירותים נרחב כמו: חיבור למוקד באמצעות לחצן מצוקה לקבלת שירותים רפואיים בבית 24 שעות, ייעוץ רפואי, ביקור רופא ופינוי באמבולנס, מתן סיוע בתיקוני אחזקה קלה בבית ע"י אב הבית וקישור לבעלי מקצוע, וסל תרבות מגוון הכולל הרצאות, מסיבות, טיולים וציון חגים.

מנהלת טיפולי בית - קאטי פרץ 054-9290997

מחלקת טיפולי בית

המחלקה לטיפול בית נותנת מענה לתושבי המועצה והסביבה בתחום הסיעוד. מסייעים בקבלת טיפול ביתי במימון חוק סיעוד ע"י עובדים ישראלים (שעתיים) או עובדים זרים המתגוררים בבית המטופל. כל זאת בהתאם לזכאות שנקבעה ע"י המוסד לביטוח לאומי והקרן לנפגעי שואה.

טלפון המחלקה לשירותים חברתיים, צוות הוותיקים של מועצה אזורית באר טוביה: 08-8509826

חברי המערכת : גיא פסח | ורד שלח | איריס טובל | סאלין בוזגלו | שושי פלג - עריכה | טל ידוב - גרפיקה
אחוה, ד.ג. שקמים 7980300, טלפון: 08-8583301, hameyasdim.bt@gmail.com * www.hameyasdim.org.il